

Kőrösi Sándor

Ez az unokatestvérem, Kőrösi Sanyi Bécsben 1925-ben.

Apukáék ketten voltak édestestvérek a Juli nénivel, a Kőrösi fiúk anyjával. Juli néni szegény asszony volt, és a fiai maguk taníttatták magukat. Mind a három tanult ember lett.

Sanyi orr-függ-gégész volt. Bécsben tanult, mert itt már numerus clausus volt [lásd: egyetemi tanulmányok és a numerus clausus]. A Sanyi először Sanghajban volt, oda menekült a háborúban [Kőrösi Sándor már 1936-ban is Kínában volt. -- A szerk.]. Ott is orvos volt. A fene tudja, mennyit volt ott. Ott elvett egy orosz nőt. Aztán átment Clevelandbe. Ott is maradt, aztán a háború után jött haza látogatóba. Egy nagy nőfaló volt, úgy emlékszem, hogy sok felesége volt. Volt egy magyar felesége is. Neki volt egy fia meg egy lánya. A Sanyival tartottunk kapcsolatot. Remek fej volt, jópofa, de mind a három Kőrösi fiú nagyon okos gyerek volt. Szegény Juli néni, nem tudott nekik

örülni, mert csak a bánata volt, hogy nem láthatja őket.

A másik Kőrösi fiú, Béla ügyvéd lett. A testvéremnek, Pirinek udvarolt is, mert akkor divat volt, hogy az unokatestvért elvette. Béla Dél-Amerikába ment, Buenos Airesbe. Részt vett a Tanácsköztársaság alakításában, és utána menekülnie kellett. Egerben bujkált, és amikor elszökött Magyarországról, akkor eljött hozzánk, és emlékszem, hogy elkapott és megcsókolt. És olyan szúrós volt, visítottam, rúgtam. Aztán már megbántam, mert tudtam, mikor már elment, hogy soha többet nem látom. De láttam még egyszer, amikor hazajött. Ott megnősült, ott van neki egy fia, arról nem tudunk semmit.

A harmadik Kőrösi fiú, Józsi mérnök lett. A felesége, Klári egy felvidéki zsidó lány volt, nagyon vallásos családból jött. Aztán valahogy a Szovjetunióba keveredtek. Aztán letartóztatták, és azt hiszem, Szibériába vitték, ott pusztult el. A felesége és a fia 1956-ban hazatelepült.